

μαζύ. Πόσο χαίρονταν τότε η πρόην άσημη παλτήτρια!...Περιστοιχιωμένη άπ' τά γεμάτα θαυμασμό θλέμματα τώων άριστοκαρτών, έτρωγε σεμνά, εφφραίνονταν πίνοντας την παγωμένη σαμπάνια της, και χωρίς έξωφρενισμούς, χωρίς επιδείξεις, συζητούσε ήρεμα με τον Κάρτερ γιά καλλιτεχνικά ζητήματα, διψώντας διαρκώς να μορφωθεί περισσότερο.

Δέν είχε προσέξει καθόλου την ιδιαίτερη έπιμονή με την όποια την παρακολουθούσε τον τελευταίο καιρό ο Βαλαντέν. Αυτόν τών θεωρούσε ή φτωχή Νόρα σαν ήμίθεο. Κι' ή άφελής ψυχή της, στην όποια είχε μεταδοθή ή θαυμασμός τών συναδέλφων της και τών άλλων καλλιτεχνικών κύκλων του Λονδίνου γιά τόν νεαρό και μεγαλοφυή ήμπροσάριο, ένοιωσε γι' αυτόν μια θρησκευτική σθεδόν εύλάβεια. Πολλές φορές άναρωτιόταν τώρα, με κάποιο φόβο, πώς είχε το'μώσει τότε να τού φερθή με τόση άναίδεια. Κι' όσο περνούσε ο καιρός, τόσο ένοιωσε και πιο κυριαρχική την έπιβολή τού άπότομου έκείνου καλλιτέχνη, όχι μόνον σε άλλους γύρω του, αλλά και στον ίδιο τόν έαυτό της: Τόν θαύμαζε, τόν φοβόταν, και... τόν άπόφευγε σαν κάτι τó άβυσσο κι' άσύλληπτο!...

Όστόσο μια θραδειά, μετά την θριαμβευτική εμφάνισή της στη σκηνή τού «Φριβόλιτ», ένθουσιασμένης ή Κάρτερ άπ' την έπιτυχία μερικόν καινούριων ρόλων της, την συνάδευσε σ' ένα άπ' τά πολυτελέστερα κέντρα τού Λονδίνου να δειπνήσουν. Με άβρότητα και τρυφερότητα βοήθησε την εύνοσούμενη μαθητριά του να καθισθή κι' έτοιμαζόταν κι' αυτός να καθισθή άντικρύ της.

Ξαφνικά, ή Νόρα ένοιωσε κάποια άόριστη, μυστηριώδη ένόχληση, και γυρίζοντας ένστικτα τó κεφάλι της, είδε σόδη τραπεζάκι τόν ήμπροσάριο να την λοξοκοιτάζει με έπιμονή. Τού χαμοέλασε κι' όποκλήθηκε. Ταραγμένη δίμως άπ' τó δυσαρσημένο ύφος του και την έπιπληκτική ματιά του, γύρισε πάλι πίσω. «Έφαγε σαν μουδιασμένη κ' ή άνεξήγητη συγκίνισή της τής έφερε μια χλωμόδα κι' έναν έλαφρό με έπιμονο ποнокέφαλο. Γρήγορα την συνάδευσε σ' ένα τασί ή Κάρτερ, άνήσυχος γιά την ξαφνική άδιαθεσία της.

—Μήπως δέν ήταν κατάλληλο έκείνο τó κέντρο, γιά μια δεσποινίδα, σέρ;... ρώτησε δειλά την έπομένη, μόλις άντίκρουσε στα παρασκήνια τόν κατσοφυαομένο ήμπροσάριο.

—Ήταν θαμάσιο τó κέντρο, μά ή συντροφιά σας διαρκώς με τόν ίδιο πρόσωπο—έννοώ τόν Κάρτερ—άρχίζει να μη γίνεται καθόλου θαμάσια!... είπε άπότομα ο Βαλαντέν.

—Ένα δίλημμα τυραννικό παρουσιαζόταν τώρα μπρός στη Νόρα: Τήν λήθε άραγε αίθήρηματικά ο Βαλαντέν;... «Ή όλ' αυτά ήσαν ένα άπλό επαγγελματικό καπρίτσιο τού;...

—Μά... μπορεί... ποτέ... ένας... Β α λ α ν τ έ ν...νά... προσέξη... τήν... ταπεινή...Νόρα;... τής ψιθύριζε μια φωνή μέσα της.

Όστόσο, μι' άλλη φωνή της έλαγε συγχρόνως: —Ένδιαφέρεται ποτέ ένας θιασάρχης γιά την ίδιωτική ζωή μιας καλλιτέχνιδος, όταν ή καρδιά του δέν χτυπάει με συγκίνηση γι' αυτήν;...

Κυτταζόντουσαν κι' οι δύο τους τώρα, στα θάθη τών φωτεινών ματιών τους. Τά χαμήλωσε ή Νόρα πρώτη, ψιθυρίζοντας: —Δέν ξαναπάω με τόν Κάρτερ!...

Μά τά χαμήλωσε κι' ο Βαλαντέν άμέσως, μουρμουρίζοντας: —Σάς θέλω διαρκώς μαζί μου!...

Και κλείνοντάς την στην άγκαλιά του, τή φίλησε τρυφερά. «Έπειτ' άπό λίγους μήνες, ή Νόρα Μόρτον, πρόην παλτήτρια όποδηματοποιείου, ήταν όχι μόνον μια θαυμαστή καλλιτέχνης, αλλά κ' ή εύτυχής...σύζυγος ενός μεγαλοφυούς ήμπροσαρίου!.

**ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΩΝ ΣΟΥΔΑΝΕΖΩΝ**

Ή διάφορες φυλές τού Σουδάν διακρίνονται εύχερως μεταξύ τους άπ' τά ιδιαίτερα σημάδια πούχουν χαραγμένα στό πρόσωπό τους. Όλοι γενικώς οι Σουδανέζοι σημαδεύουν τά νεογέννητα με ξυράφι στό πρόσωπο. Ή φυλή τών Μπεγγάρων είναι σημαδεμένη με τρεις κάθες γραμμές στό πηγούνι. Ή φυλή τών Σάάνα με τρεις οχισμές όριζόντιες σέ κάθε μάγουλο. Ή φυλή Κκουάλα με τρεις οχισμές κάθες άπάνω σέ κάθε μάγουλο. Ή φυλή τών Δαρφουρίνων τού Νότου με δύο κάθες χαρακίες σέ κάθε μάγουλο πού τέμνονται καθέτως άπό μια άλλη μεγαλύτερη χαρακιά. Ή φυλή τών Δανάλη με τέσσερες γραμμές όριζόντιες σέ κάθε μάγουλο. Κι' ή φυλή τών Διζέμ τέλος με τó σημείο τού σταυρού σέ κάθε μάγουλο.

**ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ
ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ**

Ή κείνη (με άγανάκτηση).—Α! μά όχι, επιτέλους! Φανταστήκατε μήπως πώς θα στε'κουμαί να με φιλούν; Έκείνος.—Έχετε δίσημο, δεσποινίς! Άς καθήσουμε, λοιπόν! *

Δυό μάγκες συζητούν. Ό πρώτος λέει: —Έρείς, Τζώρτζ, ο πατέρας μου πήγε και φωτογραφήθηκε. —Σουδούδο πράγμα! Άμ' τó δικό μου πατέρα, πού πήγε και τού πήραν τά δαχτυλικά άποτυπώματα!... *

Άς θυμείται ή τύχη!... Ή Μ π έ λ λ α.—Πούός σε σύστησε γιά πρώτη φορά στόν άνδρα σου; Ή Σ τ έ λ λ α.—Κανείς. Συναντηθήκαμε τυχαίως... Δέν...μέμφουμαι κανέναν... *

Καθαριότης: Ό Τζιμ συναντά στό δρόμο ένα φίλο του, ο όποιος κοιτασίει. —Τί έπαθες, Μπόμπ; τόν ρωτά. —Άστα... Έβγαλα φανέτα έναν κάλο στό πέμμα τού άριστερού ποδιού μου, κι' είνε τρεις έβδομάδες τώρα, πού μ' έχει σακατέψει... Ό Τζιμ.—Και γιατί δέν τόν κόβεις; Νά, έδώ πάλι στό κορμείο, κάνουν και πεντικιούρ. Πήγαμε να σου κόψουν τόν κάλο. Σέ περιμένα. Μετά δυό λεπτά, ο Μπόμπ βγαίνει γελαστός άπό τó κορμείο. Ό Τζιμ.—Ε; Σού τόν έκοψαν τόν κάλο κιόλας; Ό Μ π ό μ π.—Όχι, φίλε μου! Τή στιγμή πού έβγαλα την κάλσα μου, έπεσε άπό μέσα τó κομμάτι τού κολλάρου μου, τó όποιο είχα χάσει τόσες μέρες τώρα!... *

Κάποιος άρνημένος γιατρός: Έστειλε ένα γράμμα εις άπάντησιν μιας προσκλήσεως, πού έλαβε, αλλά κανείς δέν μπορεί να τó διαβάση, λόγω τής κακογραφίας του. Τότε ο κύριος λέει στη γυναίκα του να περάση άπό τó φαρμακείο, όπου συγγάζει ο γιατρός, κι' να δείξη τó γράμμα. Έκει άσφαλώς θα μπορούσαν να τó διαβάσουν.

Έτσι κι' έγινε. Ό φαρμακοποιός παίρνει τó γράμμα, τó κοιτάζει με σιτηγή, κατόπιν πηγαίνει στό εργαστήριο και σέ λίγο επιστρέφει μ' ένα σφαγιασμένο μοικάλι, τó όποϊόν δίνει στην κυρία, λέγοντας:

—Αυτό είνε, κυρία μου. Θά παίρνετε τρεις κουτάλες την ήμέρα!... Ή κυρία.—!... *

Ένα άσήμαντο λάθος. Ό φοιτητής παραπονείται στη σπιτονοικοκυρά του:

—Μις Σμιθ, τó νερό πού μου στείλατε τού πρωι γιά να ξυρισθώ, δέν ήταν διόλου χλιαρό, να ξυρισθίτε; Άλλά, κύριε, αυτό ήταν τó πρώιόν όράμμα σας!... *

Ένας έξυπνος μαθητής.

Ό καθηγητής.—Τόμ, πώς όνομαζόταν άλλοτε ο βασιλεύς της Ρωσίας;

Ό Τόμ.—Τσάρος. Ό καθηγητής.—Σωστά. Κι' ή γυναίκα του; Ό Τόμ.—Τσαρίνα. Ό καθηγητής.—Μπράβο, παιδί μου! Και τά παιδιά τους; Ό Τόμ.—Τσίροι!... *

Τι είνε ή συνήθεια.

Ό δικαστής (στόν νεαρό όδοντογιατρό).—Όρκίζεστε ότι θα μού βγάλετε τó δόντι, óλόκληρο τó δόντι και μόνον τó δόντι; *

Ό όφθαλμολόγος.—Είσθε παύ μύση, κύριε! Τί έπάγγελμα κάνετε; Ό πελάτης.—Είμαι άστρονόμος, γιατρέ!... *

Γιά να προλάβη... Ή μητέρα.—Γιατί, Ούίλλυ, έδειρες τó άδελφάκι σου; Ό Ούίλλυ.—Γιατί μ' έδειρε κι' αυτός... κατόπιν!... *

Ό Άχέπανς.—Πάνε ακριβώς δέκα χρόνια, άπό τότε πού έφυγα γιά την Άμερική, μ' ένα παλιό κοουτόμι, και τώρα έγώ-οισα μ' ένα έκατομύριο!... Ό θεόκοιτος.—Τί διάβολο θα τά κάνει τόσα...κοουτόμια;... *